

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 226/05
08.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Соње Манојловић и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Драганом Лужњанин као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 245. ст. 3. Основног кривичног закона, одлучујући о жалби браниоца окривљеног адв. АБ изјављеној против пресуде Окружног суда у Ваљеву К.бр. 83/04 од 19. 10. 2004. године, после седнице већа одржане дана 8. 9. 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Окружног суда у Ваљеву К.бр. 83/04 од 19. 10. 2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Ваљеву К.бр. 83/04 од 19. 10. 2004. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 245. ст. 3. ОКЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца која се неће извршити ако у року од 1 године не учини ново кривично дело. Од окривљеног је одузето 0,37 гр. опојне дроге хероин а обавезан је да суду на име паушала плати износ од 4.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против те пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног адв. АБ због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак. У жалби је захтевано да о седници већа другостепеног суда буду обавештени бранилац и окривљени.

Републички јавни тужилац поднеском Ктж.бр. 351/05 од 5. 4. 2005. године предложио је да Врховни суд одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног а првостепену пресуду потврди.

Врховни суд је, пошто је поступљено по чл. 448. ст. 1. и 2. ЗКП, одржао седницу већа на коју бранилац и окривљени нису позивани јер веће налази да њихово присуство не би било корисно за разјашњење ствари, на којој је испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и по оцени жалбених навода нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд у смислу чл. 380. ст. 1. тач. 1. и 2. ЗКП увек пази по службеној дужности, па дакле, ни битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тач. 11. ЗКП на коју жалба браниоца окривљеног неосновано указује јер побијана пресуда садржи јасне, довољне и непротивуречне разлоге о свим битним чињеницама важним за разјашњење ове кривично правне ствари.

Оспоравајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања стим у вези и повреде кривичног закона, бранилац окривљеног истиче да је првостепени суд пропустио да на несумњив начин утврди колико је пута инспектор супа претресао возило и да ли је сведок ББ био присутан када је пакетић хероина пронађен у возилу. Све ове чињенице првостепени суд је утврдио искључиво на основу исказа сведока ГГ (који је иначе потпуно неодређен) за кога пре свега, није утврдио да ли је критичном приликом поступао као службено лице СУП-а Ваљево или као случајни пролазник, а сасвим неоправдано није прихватио одбрану окривљеног по којој предметни пакетић хероина није његов.

Међутим, по оцени Врховног суда, чињенично утврђење из првостепене пресуде и правна оцена проистекли из тако утврђених чињеница као и закључак да се у радњама окривљеног АА стичу сви елементи дела неовлашћено држање опојних дрога из чл. 245. ст. 3. ОКЗ, жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводе се у сумњу.

Приликом претреса возила, на поду возила баш испред седишта сувозача на коме је окривљени седео, пронађен је и према потврди од окривљеног АА одузет пакетић хероина укупне тежине 0,37 гр. Ценећи одбрану окривљеног по коме тај пакетић није његов, да он због болести и не користи дрогу и исказ сведока ДД и ЋЋ по којима је хероин пронађен тек након што је у возило улазио сведок ЋЋ – правилно првостепени суд прихвата као веродостојан исказ сведока ГГ инспектора СУП-а ЕЕ који је одбачени хероин критичном приликом пронашао и утврђује да га је одбацио управо окривљени АА.

Овај сведок је описао понашање окривљеног када је он пришао возачу од кога је затражио документа. Обзиром да му је брз покрет сувозача био сумњив наредио му је да из возила изађе, а затим претресао и окривљеног и возило у коме у првом наврату ништа није пронашао обзиром да је седиште сувозача било у мраку. На његов захтев возило је померено на осветљени простор и тада је нашао пакетић на поду баш испред седишта сувозача за које је посумњао да је хероин, због чега је затражио помоћ колега.

Како је овај сведок категорички потврдио да је сведок ББ у возило ушао тек након завршеног претреса возила, када је хероин већ био пронађен, правилно првостепени суд исказ сведока ДД и сведока ЋЋ не прихвата као и одбрану окривљеног и утврђује да се у радњама окривљеног стичу сви елементи дела за које га је и огласио кривим.

О напред изнетим утврђеним чињеницама као и о доказима на основу којих је те чињенице утврдио, првостепени суд је дао сасвим јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд, као што прихвата на основу тих чињеница дату правилну правну оцену учињеног кривичног дела, због чега се супротни наводи браниоца окривљеног АА оцењују неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, Врховни суд налази да је првостепени суд на основу утврђених и правилно оцењених свих околности из чл. 41. и чл. 53. ст. 4. ОКЗ окривљеном за извршено кривично дело применом одредби чл. 51., 52. и 53. ОКЗ, правилно изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 4 месеца која се неће извршити уколико у року од једне године не учини ново кривично дело.

Овако изречена кривична санкција и по оцени Врховног суда, може у потпуности у односу окривљеног као учиниоца остварити своју сврху прописану чл. 51. ОКЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција предвиђених чл. 5. истог Закона.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 388. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Драгана Лужњанин, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

сд